Заступник міського голови - секретар
Київської міської ради

Березнікову О.І.

Направляється звернення гр.Пилипчука М.О. та інших для розгляду та надання відповіді в установленому порядку автору, копію Київраді.

Чернишовій М.Ю.
Юнаковій С.М.
Термін:22.01.2016

В.ПРОКОПІВ

29 грудня 2015 р.
№ ОП/КО-1205/1

вх № 3
від 04.01.2016

Київський міський голова

Прокопіву В.В.

Прошу в установленому законом порядку розглянути звернення Пилипчука М.О. та інших.

В.КЛИЧКО

22 грудня 2015 р.
№ ОП/КО-1205/1

ВІДКРИТЕ ЗВЕРНЕННЯ
віруючих канонічної Української Православної Церкви до влади держави і міста Києва

Київська міська державна адміністрація
22.12.2015 № ОП/КО-1205/1

Президенту України П. О. Порошенку
01220 м.Київ, вул. Банкова, 11

Київському міському голові В.В. Кличку
01044, м. Київ вул. Хрещатик, 36

Київська міська державна адміністрація
22 ГРУ 2015
Вх. № ОП/КО-1205/1

Для відповіді:
Пилипчук Микола Олександрович
вул. Ніколаєва 95 кв. 105
м. Київ 02225

Ми, православні християни канонічної Української Православаної Церкви, у зв'язку з тим, що останнім часом наша Свята Соборна і Апостольська Церква піддається самим справжнім гонінням, які часто не тільки не припиняються державною владою, але і провокуються нею, звертаємося до всіх, хто на даний момент представляє владу нашої держави та столиці країни – міста Києва.

У зв'язку з псевдо-«ультранародным» нововведенням київської мерії щодо голосування через «електронні петиції» за будь-яким, запропонованим ким завгодно, питанням, в тому числі про передачу Святині Вселенського Православ'я, Свято-Успенської Києво-Печерської Лаври розкольницькому угрупованню, змушені нагадати про наступне.

Свято-Успенська Києво-Печерська Лавра – Свята обитель Божої Матері.

Глава Церкви Христової – Господь Ісус Христос, Син Бога Живаго. Самим Христом Церква була вручена апостолам і існує безперервно з тих часів. Вселенська Церква одна і та ж навіки, не змінена з часом, тому що *«Иисус Христос вчера и сегодня и во веки Тот же»* (Евр. 13, 8).

Понад 1000 років Київ є хрещенської купіллю Київської Русі, що прийняла Православну віру. І весь цей час народ зберігає віру як найдорожче надбання і скарб.

Церква Христова живе не за світськими, а за Боговстановленими Законами. Змінюються епохи, звичаї, але Церква вселенська непорушна, вона не може бути вписана в рамки однієї країни або народу. Єдина, Свята Соборна і Апостольська Церква Божа складається з окремих Церков Божих, божественно насаджених, які нерозривно поєднані одна в іншу єдністю спасительної віри во Христа. Православна Церква – це духовний організм, якому притаманна божественна гармонія.

Нині як і століття тому служби у православних храмах відбуваються церковнослов'янською мовою. Вона створена по Божому Промислу святими Кирилом та Мефодієм як мова богослужіння, молитовного спілкування з Богом. Це мова святого рівноапостольного князя Володимира – Хрестителя Київської Русі, великих угодників Божих преподобних Антонія і Феодосія Печерських, Іова Почаєвського. Ця свята мова ніколи не була розмовною, обіходною, повсякденною. Вірність церковнослов'янській мові протягом поколінь зберігає молитовну єдність багатьох слов'янських народів.

Церква відокремлена від держави, і це положення закріплено у статті 35 Конституції України. Держава може змінювати кордони, владу, закони і т. д., а Церква завжди постійна, незмінна. У відповідності до статті 5 Закону «Про свободу совісті та релігійні організації» Церква не виконує державних функцій, а держава поважає традиції та внутрішні настанови Церкви, не втручається у діяльність Церкви.

Як кажуть християни словами священномученика Кипріяна: «Кому Церква не мати, тому Бог не Отець». Оскільки Сам Господь береже Свою Церкву, гоніння на Церкву Христову ніколи не проходять без покарання Божого. Згадаймо, що 13 березня 1961 року на третій день після того, як під приводом «ремонтно-реставраційних робіт» закрили майже на 30 років Свято-Успенську Києво-Печерську Лавру, в Києві на Куренівці сталася страшна катастрофа: прорвало дамбу, і грязьовий потік висотою більше десяти метрів кинувся до Подолу, змітаючи все на своєму шляху. Тоді загинуло більше двох тисяч людей. Кияни не сумніваються в тісному зв'язку цих двох подій.

Корисно нагадати, що вже зовсім недавно, кілька років тому, ударом блискавки було припинено життя чиновника, який очолював одну з облдержадміністрацій України. Він був активним ініціатором і учасником насильницьких захоплень соборів і храмів канонічної Православної Церкви з передачею захоплених храмів розкольникам-філаретівцям. Ці богоборчі дії супроводжувалися жорстоким побиттям священнослужителів і віруючих. «*Бог поругаем не бывает. Что посеет человек, то и пожнет*» (Гал. 6,7).

Всіх, хто спокусився і відпав від канонічної Православної Церкви, закликаємо не закостенівати в гріху розколу і не посилювати його ще й гріхами братовбивства, захоплень і погромів храмів, а з покаянням повернутися в Церкву перших восьми століть, істинну Церкву Христову, щоб втілилася молитва нашого Господа про єднання всіх християн, щоб усі ми стали *«одним стадом»*, Пастиреначальник якого – Христос, Глава Церкви, яка є Його тілом, *«столп и утверждение истины»*.

Рішуче заявляємо про свій протест проти будь-яких ініціатив і дій влади, спрямованих проти канонічного Православ'я.

Протестуємо проти злочинного порушення Київською міською радою Основного Закону України – Конституції, Законів України. Відповідно до статті 37 Конституції України забороняються дії, спрямовані на пропаганду насильства, розпалювання релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини.

Так званою «петицією» «за проведення збору підписів громадян міста Києва щодо переведення Києво-Печерської Лаври з Московського до київського патріархату», опублікованою 7 грудня 2015 року на веб-сайті Київської міської ради, державний орган міста грубо порушив Основний Закон нашої держави, інші закони, обов'язкові для виконання для всіх без винятку громадян країни. Дожилися, що з інформаційного джерела влади стародавнього Києва, вихлюпується таке: «Враховуючи антиукраїнсбку, мерканильну, часом ворожу до України позицію більшості священників УПЦ Московського патріархату і особисто настоятеля УПЦ Московського патріархату Онуфрія, казначея Києво-Печерської лаври єпископа Варсонофія, прохання розглянути можливість проведення збору підсисів громади міста Київ з метою переведення Успенської Києво-Печерської лаври з Московського у Київський патріархат» (текст пропозиції автора петиції відтворений дослівно).

Оприлюднивши це, Київська влада проігнорувала навіть свій власний документ – «Положення про порядок подання та розгляду електронних петицій», затверджене рішенням Київської міської ради від 8 жовтня 2015 року №103/2006. В Положенні зазначається: «Електронні петиції повинні стосуватись питань, які відносяться до повноважень та компетенції Київської міської ради» (Р.І. п.1.2). «Електронна петиція не може містити пропаганду насильства, жорстокості, розпалювання релігійної ворожнечі, заклики до вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини» (Р.ІІ. п.2.2). І далі: «У разі невідповідності електронної петиції встановленим вимогам оприлюднення такої петиції не здійснюється» (Р.ІІ. п.2.5).

Звідки у міської ради такі «компетенції» по відношенню до Святині Всесвітнього Православ'я? Що це, як не беззаконне втручання держави у внутрішні церковні справи? Хіба це не розпалювання релігійної ворожнечі, пропаганда насильства, жорстокості, вчинення дій, які спрямовані на подальшу дестабілізацію, розкол суспільства, на підрив безпеки держави? Як сталося, що така безглузда ідея оприлюднена? Невже ніхто

з тих, хто при владі, не зрозумів, що він робить? А, якщо зрозуміли, то навіщо це було зроблено? Знайте, що ми будемо захищати свої Святині, не шкодуючи живота свого.

Кримінальний кодекс України визначає міру покарання за правопорушення і злочини на релігійному ґрунті: «Образа почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями, а також пряме чи непряме обмеження, поєднані з насильством, обманом чи погрозами, а також вчинені службовою особою, – караються штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого» (ч.2 ст.161).

Якщо зусилля спрямовані на «діяння, умисно вчинене з метою повного або часткового знищення будь-якої релігійної групи шляхом позбавлення життя членів такої групи чи заподіяння їм тяжких тілесних ушкоджень, створення для групи життєвих умов, розрахованих на повне чи часткове її фізичне знищення, то має місце справжній геноцид, який згідно зі ст. 442 Кримінального кодексу України карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі.

Ми, православні віруючі України, не є трудовими мігрантами в нехристиянській країні, де християнам доводиться пристосовуватися до чужого для них середовища. Ми є корінним народом, який вже понад 10 століть сповідує Православ'я на своїй Батьківщині.

Вимагаємо негайно зупинити гоніння на канонічне Православ'я в Україні.

«Яко с нами Бог!»

Православні християни,
вірні Української Православної Церкви

Пилипчук М. О.
Голсало С. П. 08300 м. Бориспіль вул. Дзержинського 7/70
Бездоля О.В. м. Житомир вул. Майдан Згоди 3/75-77
Пуньков В.Ю. 04071 Київ вул. Новікова-Прибоя 12 кв 4
Градів Г. П. Київ ул. С. Лазо 7/10 к 32.
Розбицкая В.И. Чернигов ул. Боевая 5/14
Бондник А.Б. м. Бориспіль вул. Нова 2 д. 4 к.в. 19
Бондаренко В.О.
Бурзан Н.В. г. Киев ул. Печерский спуск, 10
Кебкал В.Н Черніговская обл Бобровицкий р-н с. Ніжин в Королькач Кв
м. Київ, Маяковського 46/59 Кирилюк Л.С.
м. Київ, Маяковського 59/9/26 Гурлова Л.Н.
Київ Б. Тимирязєвська 9 кв. 102 Крюкова Т.Н.
Харло В.В. г. Херсон ул. 21 Января 65 кв 11
Захарова Л.Т. Київ ул. Р. Расторгуєва 1-16 а
Ильина Е.А. г. Киев Кикидзе 18 Б кв 15
Клименко Н.М. Київ Грушевського 5 кв 2
Пастушенко В.Н. Київ 30 хр.
Губенко Р.В. Київ

22.12.2015.

Підписи

під відкритим зверненням віруючих Української Православної Церкви до влади держави і міста Києва з вимогою негайного припинення наведення смути через різного рода «електронні петиції», ціллю яких є беззаконне гоніння на канонічну Українську Православну Церкву

	Прізвище ім'я та по батькові	Адреса	Підпис
1	Колесник А И	Ревуцького 11 кв 33	
2	Кетова И. В.	ул. Харьк. шосе 168 кв 21	
3	Нестеренко Ф.М.	Маяковского 59 А	
4	Будько И.Я.	Ленина 18 кв 2	
5	Журба Л.Н	Маяковского 54/9, кв 61	
6	Ломоносов В.В.	ул. Печерская	
7	ЗАКОВВВ	ул Лосиноостровская 96	
8	Батожная Е. В	г. Киев, ул. Л. Гавроша 17 кв 17	
9	Кулик З. Н.	Киев ул. Маяковского 25/3 кв 90	
10	Рябец Т. И	Запорожцев 16, кв 74	
11	Бугаєк Е И	Булгаковы 8 кв 27	
12	Гончук М.Г.	м. Київ, вул. Червоноармійська 9 кв 27	
13.	Волошин Н.В.	м. Київ вул. Лукашевича 25 кв 58	
14	Пилипчук М.О	м. Київ вул. Миколаєва 5/105	
15	Пилипчук Т.С.	м. Київ, Миколаєва 5 кв 105	
16	Сотникова С.Н.	г. Київ Прорізна 5 кв 63	
17	Солобрєк П.Ф.	м. Березань	
18	Бондаренко Н.В	Дмитриевского 21 кв 3	
19	Мухар Н.М.	Киев, Л. Гавроша 9, кв. 65	
20	Костина О.К	Ентузиастов 7/3 49	
21	Корбанова Е.В.	г. Киев Краснова 25 кв 3	
22	Гетманенко Ирина	вул. Шимановка 23 кв 22	
23	Кулик Зоя Ч.	г. Киев, ул. Озерная 20	
24	Губенко Є. И.	г. Киев, ул. Гонгадзе	
25	Иванова Н.В.	Киев Чистяки 2 кв 3	

Відкритий лист намісника Свято-Успенської Святогірської лаври митрополита Арсенія

12.12.2015

Митрополит Святогірський Арсеній опублікував лист на захист Києво-Печерської лаври, яку вчергове вимагають «передати» у розпорядження Київського патріархату. У документі дослівно йдеться про то, що протягом останнього часу вже очевидно проти УПЦ розгортається справжня інформаційна війна, плоди котрої добре видно вже сьогодні. Йдеться про постійне розпалювання ненависті та огульні наклепи щодо єдиної канонічної Православної Церкви в Україні.

«У результаті багато людей, що піддалися інформаційній пропаганді проти Церкви, вважають своїм правом боротись проти неї буквально фізично. Почастішали випадки не тільки захоплень, а й сплюндрувань та підпалів православних храмів. Причому це роблять не іновірці або язичники, а ті, хто сам відносить себе до «християн». Все це робиться під псевдорелігійними лозунгами та прикриттям політичної доцільності», – пише митрополит Арсеній.

Намісник Святогірської лаври констатує, що ті, хто нині пропонує віддати київські святині УПЦ КП, мають на меті лише одне – внести ще більшу смуту у наш народ та ще більше його розділити. Вони чудово розуміють, що «петиції» та «збори підписів» ніякої юридичної сили мати не будуть, однак їм потрібна дестабілізація в Україні та відкриття «другого фронту» на релігійному підґрунті. Ініціаторам потрібна ворожнеча між простими людьми та підрив авторитету країни у світовій спільноті.

Окрім того, маневр з Лаврою є засобом перемикнути увагу людей з більш серйозних речей на інший чинник. Всі такі дії, вважає митрополит, мають припинятись державною владою, інакше з площини заяв вони можуть перейти до практичного втілення з непоправимими наслідками. Петиція про передачу Києво-Печерської лаври УПЦ КП, з якою не хоче мати справу жодна з Православних церков світу, – це злочин проти українського народу, котрий протягом тисячолітньої історії зберіг Православ'я та його святині.

12/vidkritij-list-namisnika-svyato-uspenskoji-svyatogirskoji-lavri-mitropolita-arseniya/

Відкритий лист намісника Свято-Успенської Почаївскої Лаври митрополита Почаївського Володимира

Дорогі брати і сестри!

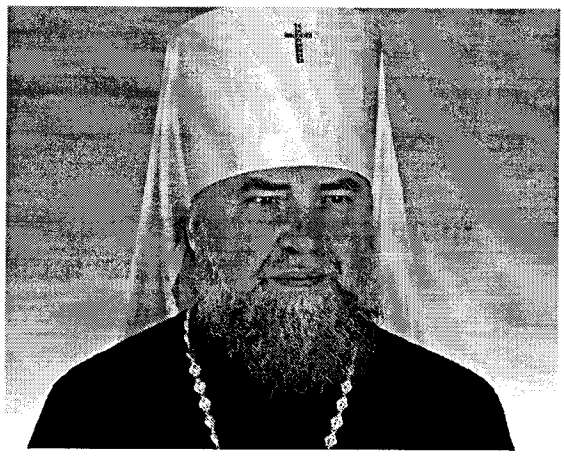

Сьогодні наш Український народ переживає дуже складний період в своїй історії. В Державі продовжують гинути люди, діти залишаються сиротами, велика кількість наших співгромадян живуть без даху над головою. На сході України ще досі не закінчилося кровопролиття.

Однак, все частіше з'являється враження, що комусь потрібна нестабільність і тут, в центральній та західній частині нашої багатостраждальної Батьківщини, розбрат на релігійному ґрунті.

Відомо, що бойові дії, які мотивуються політичними чинниками, можна припинити шляхом перемовин та певного компромісу. Однак, коли брат повстає на брата через релігійні переконання, то припинити ворожнечу вкрай важко. Вона може продовжуватися поколіннями, а в народній пам'яті залишиться назавжди. Сьогодні, дивлячись на те, що робиться на Близькому Сході і згадуючи події, які відбулися не так давно в Сербії та Косово, ми можемо з впевненістю говорити - страшнішого за релігійну чи міжконфесійну війну немає!

Українська Православна Церква неодноразово закликала до миру та цілісності нашої Держави. Ми бажаємо всім, хто живе в Україні та світі миру і процвітання. Ніколи, жоден представник Української Православної Церкви не прийшов у храм іншої конфесії захопити його. Ми чітко знаємо, що, як казав святий Іоанн Златоуст, "переконувати потрібно не силою зброї, а силою слова".

Тому, дивними і незрозумілими для нас є дії окремих представників деяких релігійних конфесій, які останнім часом виказують все більше агресії по відношенню до нашої Церкви. Називаючи себе християнами вони не цураються грабунку та захоплення чужого. Більше того, застосовують силу по відношенню до вірних УПЦ, зводять наклепи та розповсюджують брехню. Зрозуміло, що це все нічого спільного з Христом немає, адже "отець брехні – диявол" (Ін. 8:44).

Якщо раніше мова йшла тільки про окремі храми, то сьогодні ці люди заговорили про найбільшу святиню нашого народу – Києво-Печерську

ИЖЕ ВО СВЯТЫХ ОТЦА НАШЕГО ИОАННА, АРХИЕПИСКОПА КОНСТАНТИНОПОЛЬСКАГО, ЗЛАТОУСТАГО, СЛОВО ОГЛАСИТЕЛЬНОЕ, ВО СВЯТЫЙ И СВЕТОНОСНЫЙ ДЕНЬ ПРЕСЛАВНАГО И СПАСИТЕЛЬНАГО ХРИСТА БОГА НАШЕГО ВОСКРЕСЕНИЯ

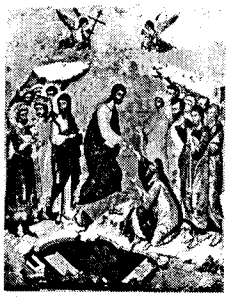
Сошествие в ад

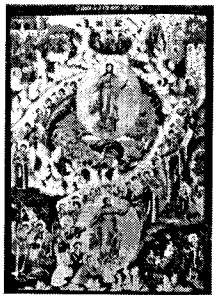
Воскресение Христово

"Аще кто благочестив и Боголюбив, да насладится сего добраго и светлаго торжества.
Аще кто раб благоразумный, да внидет, радуяся, в радость Господа своего.
Аще кто потрудися постяся, да восприимет ныне динарий.
Аще кто от перваго часа делал есть, да приимет днесь праведный долг.
Аще кто по третием часе прииде, благодаря да празднует.
Аще кто по шестом часе достиже, ничтоже да сумнится; ибо ничим отщетевается.
Аще кто лишися и девятаго часа, да приступит, ничтоже сумняся, ничтоже бояся.
Аще кто точию достиже и во единонадесятый час, да не устрашится замедления: любочестив бо Сый Владыка, приемлет последняго, якоже и перваго: упокоевает в единонадесятый час пришедшаго, якоже делавшаго от перваго часа; и последняго милует, и первому угождает, и оному дает, и сему дарствует; и дела приемлет, и намерение целует; и деяние почитает, и предложение хвалит.
Темже убо внидите вси в радость Господа своего: и первии, и втории, мзду приимите.
Богатии и убозии, друг со другом ликуйте.
Воздержницы и ленивии, день почтите.
Постившиися и не постившиися, возвеселитеся днесь.
Трапеза исполнена, насладитеся вси.
Телец упитанный, никтоже да изыдет алчай; вси насладитеся пира веры; вси восприимите богатство благости.
Никтоже да рыдает убожества: явися бо общее Царство.
Никтоже да плачет прегрешений, прощение бо от гроба возсия.
Никтоже да убоится смерти, свободи бо нас Спасова смерть.
Угаси ю, Иже от нея держимый.
Плени ада, Сошедый во ад.
Огорчи ада, вкусивша плоти Его.
И сие предприемый Исаиа возопи: ад, глаголет, огорчися, срет Тя доле.
Огорчися, ибо упразднися.
Огорчися, ибо поруган бысть.
Огорчися, ибо умертвися.
Огорчися, ибо низложися.
Огорчися, ибо связася.
Прият тело, и Богу приразися.
Прият землю и срете небо.
Прият, еже видяше, и впаде во еже не видяше.
Где твое, смерте, жало?
Где твоя, аде, победа?
Воскресе Христос, и ты низверглся еси.
Воскресе Христос, и падоша демони.
Воскресе Христос, и радуются Ангели.
Воскресе Христос, и жизнь жительствует.
Воскресе Христос, и мертвый ни един во гробе.
Христос бо, востав от мертвых, Начаток усопших бысть.
Тому слава и держава во веки веков. Аминь".